

Ավետիք Իսահակյան

Ես ծերացա ... մի՛ գարմանար

Ես ծերացա ... մի՛ գարմանար,
Որ ես թեև դեռահաս,
Թեև դեմքըն իմ վշտահար
Նոր է գգվում աղվամագ:

Մի՛գարմանար ... մտքով արդեն
Ես մեր կյանքը ապրեցի.
Ցնորքներում, որպես կյանքում,
Ես կռվեցի, սիրեցի:

Եվ ցնորքում ի՞նչ տազնապով
Ես կյանքն էի ընդգրկում.
Եվ գրկեցի. ի՞նչ – արյան ծով,
Լոկ գոյության մաքառում:

1892

Ալեքսանդրապոլ